EBÛ HASEN BİN SÂÎ

Evliyânın büyüklerinden. İsmi, Ali bin Muhammed bin Sehl Dîneverî'dir. Dînever âlimlerinden idi. Mısır'da ikamet etti. 330 (m. 941) yılında burada vefât etti. Ebû Ca'fer-i Saydalanî'nin talebesidir. Ebû Osman Magribî onun hakkında: "Evliyâlar arasında Ebû Ya'kûb Nehrecûrî'den daha nurlusunu, Ebü'l-Hasen Sâî'den daha heybetlisini görmedim" derdi.

Ebû Hasen bin Sai buyurdu ki: “Sâlih kimse, dünyânın parlaklığına, zevkine aldanmıyan kimsedir.”

“Ma’rifet; her durumda kulun, Allahü teâlânın vermiş olduğu ni’metlere şükretmede aciz olduğunu ve genç ve kuvvetli olduğu zamanlarda zayıf olduğunu bilmesidir.”

“Kim nefsini severse, helak olmasına sebeptir.”

“İnsanlar bir araya geldikleri zaman, birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye etmeleri gerekir.”

“Muhabbet ehli olanlar, Allahü teâlâya karşı duydukları hasret ateşi içinde, Cennet ehlinin aldıkları lezzetlerden daha çok ve daha hoş lezzet alırlar.”

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Hilyet-ül-evliyâ cild-10, sh. 353, 407

2) Nefehât-ül-üns sh. 212

3) Tezkiret-ül-evliyâ sh. 424

4) Tabakât-üs-sûfiyye sh. 312

5) Risâle-i Kuşeyrî sh. 142

6) Tabakât-ül-kübrâ cild-1, sh. 161